

החיפושיות הירוקות

היה היו פעם שתי חיפושיות, חיפושיות ירוקות, מבריקות ומאושרות. אחת מהן אמרה "בואי, היום יום חם ומלא שמש. בואי להתענג היום".

"אכן, יום יפה" ענתה השניה "ומה נעשה?" "נלך לרקוד" ענתה הראשונה. "טוב" אמרה השניה, ושתיהן עפו אל הנחל, שם ריחפו מעל המים שתי שפיריות, אחת ירוקה, שניה כחולה, שעפו מפרח מים אחד לשני.

"רקדי עם השפירית הכחולה" אמרה החיפושית הראשונה "אני ארקוד עם הירוקה."

"לא" ענתה השניה "אני ארקוד עם הירוקה, ואת עם הכחולה." אבל הראשונה לא הסכימה והן התווכחו בחום מי ירקוד עם הכחולה ומי עם הירוקה.

אלא כשהסתכלו סביבן ראו שבינתיים שתי חיפושיות ירוקות אחרות באו ורקדו עם השפיריות ועפו יחד איתן. וכך לא נשאר להן אלא להביט אחרי השפיריות, היפהפיות האבודות שלהן.

אחרי רגע אמרה חיפושית אחת לשניה "מה נעשה עכשיו?"

"בואי" ענתה השניה "נשחק במשהו".

"טוב" אמרה הראשונה "אבל במה נשחק?"

"נשחק במחבואים" אמרה השנייה.

"אבל מוטב שנשחק בתופסת" אמרה הראשונה.

"לא, אינני אוהבת תופסת" אמרה השניה ועפה כדי להסתתר. אבל הראשונה עפה אחריה מיד ומצאה אותה תוך רגע, וזה לא היה משחק בכלל. ומאחר שהשנייה ירדה ולא זזה כשהראשונה רצתה לתפוס אותה, הן לא יכלו לשחק גם בתופסת ובסוף נעשו מרירות ומרוגזות.

אמנם היה להן משעמם אך אף אחת מהן לא רצתה לוותר לשנייה. בסוף אחת מהן הציעה ללכת להתנדנד. לזה הסכימו שתיהן ובדיוק ראו פרח פעמונית נהדר. הראשונה אמרה "אני אטפס על הפרח ואת תעמדי למטה ותנענעי את הגבעול וכך הפרח יתנדנד."

"אהא" אמרה השניה "את חכמה גדולה, אבל אני חושבת שנעשה להפך. אני אשב על הפרח. אינני רוצה לנענע אותו."

וכך שתיהן עלו על הפרח וניסו לדחוף אחת את השנייה ובסוף הפרח נשבר ושתיהן נפלו למטה.

אלא שבסביבה היו עוד הרבה פרחי פעמונית וכל אחת התיישבה על אחד מהם וחיכתה שהשנייה תבוא לנענע אותה. אך הן חיכו לשווא ובסוף עפו זו לכאן וזו לכאן, ורצו לשחק עם חיפושיות אחרות. אך הן היו במצב רוח רע ונראו מאוד רוגזות.

החיפושיות האחרות ראו זאת וראו גם איך הן רבות זו עם זו, כך שעפו מיד משם ועזבו אותן לבדן. ואז באה חיפושית גדולה וזקנה שראתה אותן יושבות כך זועפות ושאלה אותן מה קורה להן. הן התחילו להתלונן וכל אחת הסבירה לו שהשניה היא רבה ועיקשת ובלתי-נסבלת, כך שאי-אפשר לשחק איתה.

"אתן שתיהן חיפושיות טיפשות" אמרה החיפושית הזקנה "עכשיו שמעו את עצתי. קודם תעשו מה שרוצה האחת, ואחר כך מה שרוצה השנייה וכך תוכלו לשחק ביחד."

"כן" אמרו "אבל מי צריכה להתחיל?"

"פשוט, זו שהחכמה וטובת הלב יותר תוותר לשנייה" אמרה הזקנה.

וכמובן ששתיהן רצו להיות החכמות וטובות הלב יותר ורצו לוותר שתיהן עד שכמעט התחילו שוב לריב. אך בסוף אחת הייתה באמת החכמה יותר

מהשניה ונתנה לאחרת לעלות על הפרח ובעצמה נדנדה אותה.

אבל אחר כך השנייה התביישה כבר וירדה למטה ונתנה לשנייה לעלות ונדנדה אותה.

בסוף אחת אמרה "עכשיו, אחרי שהתנדנדנו, בואי נשחק במחבואים. תסתתרי ואני אחפש אותך." והשנייה עפה והסתתרה והראשונה חיפשה אותה וכשמצאה אותה שתיהן שמחו מאוד, וצחקו ורקדו ביחד.

כשהחיפושיות האחרות ראו איך שתיהן משחקות עכשיו יפה במחבואים ואחר כך בתופסת, באו אף הן והצטרפו למשחק. ומסביב נשמע זמזום עליז וכולן שרו יחד את שירי החיפושיות הירוקות.